

ΤΕΧΝΙΚΟΣ ΦΑΚΕΛΟΣ ΓΙΑ ΤΗ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΗ ΕΝΔΕΙΞΗ «ΟΥΖΟ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ»

Το «ούζο Μυτιλήνης» ανήκει στην κατηγορία του “αποσταγμένου anis” και αποτελεί γεωγραφική ένδειξη καταχωρισμένη στο Παράρτημα ΙΙΙ του καν. (ΕΚ) 110/2008 υπέρ της Ελλάδος.

ΜΕΘΟΔΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ-ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

Τα βασικά χαρακτηριστικά και η μέθοδος παρασκευής του «ούζου Μυτιλήνης» παραμένουν αυτά του ούζου, όπως περιγράφονται στον τεχνικό φάκελο για το ούζο που έχει ήδη κατατεθεί από κοινού από την Ελλάδα και την Κύπρο. Για την αρωμάτιση της αιθυλικής αλκοόλης με απόσταξη χρησιμοποιούνται αρωματικά φυτά που προέρχονται και από το νησί της Λέσβου, με βασικό το γλυκάνισο (*Pimpinella Anisum*) από το Λισβόρι της Λέσβου. Το έδαφος του Λισβορίου και οι κλιματολογικές συνθήκες του νησιού δίνουν στο γλυκάνισο του Λισβορίου ιδιαίτερα και μοναδικά χαρακτηριστικά.

ΔΕΣΜΟΣ ΜΕ ΤΗ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΗ ΚΑΤΑΓΩΓΗ

Μέσα στα πλαίσια της μακρόχρονης παράδοσης του «ούζου» που καλύπτει όλη την Ελλάδα, ορισμένες περιοχές, κατέχουν ξεχωριστή θέση. Σ’ αυτές, με το πέρασμα του χρόνου έχουν αναπτυχθεί ιδιαίτερες συνταγές των ποτοποιιών, «τα μυστικά της τέχνης τους», όπως τα αποκαλούν μειδιώντας, και τα οποία διαφυλάσσουν με θρησκευτική ευλάβεια, ως αναπόσπαστο μέρος μιας παραδοσιακής «τέχνης», με αποτέλεσμα να έχει δημιουργηθεί μια φήμη για το ούζο των περιοχών αυτών, φήμη που αποτελεί βασικό στοιχείο αναγνωρισιμότητάς τους στην αγορά.

Η Μυτιλήνη κατέχει πολύ σημαντική θέση στην ιστορία, αλλά και στη σύγχρονη πραγματικότητα του ούζου. Ήδη από τις αρχές του 20ού αιώνα καταγράφονται 26 ποτοποιίες στην Μυτιλήνη σύμφωνα με τα αρχεία του Γενικού Χημείου του Κράτους. Με τη Μικρασιατική καταστροφή (1922) έρχονται ως πρόσφυγες στη Μυτιλήνη ποτοποιοί που κουβαλούν τις δικές τους γνώσεις και εμπειρίες. Πρόσφυγες και ντόπιοι ποτοποιοί συνεργάζονται, αλληλοσυμπληρώνονται και αμιλλώνται δημιουργώντας μια μοναδική άνθηση της ποτοποιίας στο νησί.

Όλες οι ποτοποιίες παράγουν ούζο με τις δικές τους επωνυμίες και με πρόσθετη γεωγραφική ένδειξη, το «ούζο Μυτιλήνης». Το 1967, 26 από τις 29 ποτοποιίες συνενώνονται για να σχηματίσουν την Ένωση Ποτοποιών Μυτιλήνης.

Η παραγωγή του ούζου Μυτιλήνης συνεχίζεται αδιάλειπτα. Το «ούζο Μυτιλήνης» καθιερώνεται πανελληνίως και κατέχει σήμερα ένα πολύ σημαντικό μερίδιο της παραγωγής της χώρας.

ΚΑΘΟΡΙΣΜΟΣ ΟΙΚΕΙΑΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ - ΠΡΟΘΕΤΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΣ

Η γεωγραφική ένδειξη «ούζο Μυτιλήνης» έχει αναγνωρισθεί σε εθνικό επίπεδο με την υπ' αριθ. 3006716/772/0029/10-8-2004 απόφαση Υφυπουργού Οικονομίας και Οικονομικών (ΦΕΚ 1283/Β'/23-8-2004) «Αναγνώριση της γεωγραφικής ενδείξεως «Μυτιλήνη» ως συμπληρωματικής της επωνυμίας πώλησης «ούζο», όπως αυτή τροποποιήθηκε με την υπ' αριθ. 3021229/2588/0029/2-11-2004 απόφαση Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών (ΦΕΚ 1680/Β'/12-11-2004).

Σύμφωνα με την ως άνω απόφαση, προκειμένου να επιτρέπεται η χρήση της γεωγραφικής ένδειξης «ούζο Μυτιλήνης», πρέπει το ποτό να παράγεται στη νήσο Λέσβο, πλην της περιοχής του Δήμου Πλωμαρίου.

Συγκεκριμένα, στην ως άνω γεωγραφική περιοχή, πρέπει να πραγματοποιείται η διαδικασία παραγωγής, από του σταδίου της αρωμάτισης με απόσταξη της αιθυλικής αλκοόλης, έως την τελική παρασκευή του ποτού, καθώς και η εμφιάλωση του ποτού.

Η ένδειξη «Μυτιλήνης» αναγράφεται πλησίον της επωνυμίας πώλησης «ούζο» και με χαρακτηριστές ισομεγέθεις με τους χαρακτήρες αυτής.

Δεν επιτρέπεται η χρήση της λέξης «Μυτιλήνη», λέξεων με τη ρίζα αυτή, καθώς και σύνθετων λέξεων που την περιέχουν, για την εμπορική επωνυμία αλκοολούχου ποτού.

Η μη τήρηση των όρων και προϋποθέσεων της εν λόγω υπουργικής απόφασης αποτελεί παράβαση του ν. 2969/2001 (ΦΕΚ 281/Α''/18-12-2001) και τιμωρείται σύμφωνα με το εδάφιο ιβ της παραγράφου 2 του άρθρου 11 και το εδάφιο η του άρθρου 12 του εν λόγω νόμου.

Αρμόδια Αρχή για την έγκριση και τον έλεγχο χρήσης της γεωγραφικής ένδειξης «ούζο Μυτιλήνης» ορίζεται η Χ.Υ. Μυτιλήνης.